

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Soohee, Fifth Mehl:

ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥

When nothing existed, what deeds were being done? And what karma caused anyone to be born at all?

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥

The Lord Himself set His play in motion, and He Himself beholds it. He created the Creation. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥

O my Sovereign Lord, I cannot do anything at all by myself.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

He Himself is the Creator, He Himself is the Cause. He is pervading deep within all. ||1||Pause||

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੁਟੈ ਕਤਹੁ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥

If my account were to be judged, I would never be saved. My body is transitory and ignorant.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥

Take pity upon me, O Creator Lord God; Your Forgiving Grace is singular and unique. ||2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥

You created all beings and creatures. Each and every heart meditates on You.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥

Your condition and expanse are known only to You; the value of Your creative omnipotence cannot be estimated. ||3||

ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥

I am worthless, foolish, thoughtless and ignorant. I know nothing about good actions and righteous living.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥

Take pity on Nanak, that he may sing Your Glorious Praises; and that Your Will may seem sweet to him. ||4||6||53||